

A. Gómez Andrés,
F. Pérez i Moragón (eds.)

Emili Gómez Nadal: diaris i records

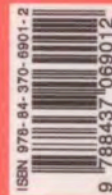
PUV

Aquest volum conté dos textos complementaris. En primer lloc, la transcripció dels diaris que l'autor va anar escrivint entre el setembre de 1977 i el desembre de 1988, en un petit poble occità on es retirà en jubilar-se. Havia començat aquestes anotacions el 1943, en el seu exili de París, on s'havia refugiat el 1939, per salvar-se de possibles represàlies franquistes. Sembla que d'aquella extensa sèrie de quaderns només s'han salvat els que ara es publiquen. Es tracta d'un document polític i humà d'una gran intensitat, que correspon als darrers anys de l'existència d'un intel·lectual profundament apassionat pel País Valencià, que, des de la distància imposada, en seguí sempre l'evolució, preocupat sobretot per la represa de la llengua i la cultura catalanes i per la recuperació de la democràcia.

El segon text és una extensa entrevista realitzada el 1980, en la qual Gómez Nadal va acceptar de reconstruir en veu alta les dades essencials de la seua vida i, alhora, de comentar fets centrals de l'actualitat política valenciana, en plena Transició.

joan fuster
CÀTEDRA
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Càtedra Joan Fuster / 6

Índex

<i>Pròleg</i> , per Francesc Pérez i Moragón	9
<i>Els diaris de mon pare</i> , per Antonio Gómez Andrés	63
<i>DIARIS (1977-1988)</i>	79
<i>RECORDS (1980)</i>	
<i>Entrevista a Emili Gómez Nadal</i> , per Manuel Aznar Soler i Francesc Pérez i Moragón.....	367
<i>Apèndix fotogràfic</i>	421